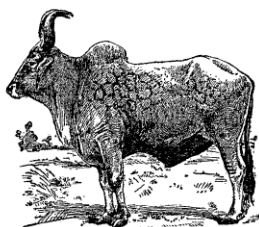

- Dembksi, William – Wells, Jonathan (2008): *The Design of Life. Discovering Sign of Intelligence in Biological Systems*. The Foundation for Thought and Ethics, Dallas
- Denton, Michael (1986): *Evolution: A Theory in Crisis*. Adler and Adler, Bethesda, Md.
- Dewolf, David K. – West, J. G. – Luskin, C. – Witt, J. (2006): *Traipsing Into Evolution: Intelligent Design and the Kitzmiller vs. Dover Decision*. Discovery Institute, Seattle
- Discovery Institute (2001–2008): *A Scientific Dissent From Darwinism*. <http://www.dissentfromdarwin.org>
- Harold, Franklin (2001): *The Way of the Cell*. Oxford University Press
- Meyer, Stephen C. (2000): The Scientific Status of Intelligent Design: The Methodological Equivalence of Naturalistic and Non-Naturalistic Origins Theories. In: Behe, Michael J. – Dembski, W. A. – Meyer, S. C.: *Science and Evidence for Design in the Universe*. Ignatius Press, San Francisco
- Miller, Jon D. – Scott, E. C. – Okamoto, S. (2006): Public Acceptance of Evolution. In: *Science*. 11 August. 313, 765–766.
- Pallen, Mark J. – Matzke, Nicholas J. (2006): From *The Origin of Species* to the Origin of bacterial flagella. *Nature Reviews Microbiology*. 4, 10, 784–790.
- Phillips, Melanie (2008): Is Richard Dawkins Still Evolving? *The Spectator*. 23 October.
- Ratzsch, Del (2002): *Miből lesz a tudomány? Rövid bevezetés a tudományfilozófiába*. Harmat, Budapest
- Tasi István (2007): *Mi van, ha nincs evolúció? Intelligens tervezés: egy életrevaló elmélet*. Kornétás, Budapest
- Thaxton, Charles B. – Bradley, W. L. – Olsen, R. L. (1998): *Az élet eredetének rejtélye*. Harmat, Budapest
- Vizi E. Szilveszter (2007): Hit és tudás – avagy a tudós szerény rácsodálkozása. *Új Ember*. LXIII, 38.
- Woodward, Thomas (2003): *Doubts about Darwin – A History of Intelligent Design*. Baker Books, Grand Rapids

TEREMTÉS VAGY EVOLÚCIÓ? – MI A MEGOLDÁS?

Jókay István

az orvostudomány kandidátusa

jokay.istvan@chello.hu

A biológiai evolúció tudományos elméletét sokan nem tartják elfogadhatónak, mert nehezen képzelhető el, hogy a fajok sokasága pusztán a véletlenszerű mutációk és a természetes kiválasztódás útján jöttek volna létre. Így alakultak ki az alternatív kreacionista elméletek, melyek a teremtést részesítik előnyben. A teremtés kontra evolúció vitája már jó ideje tart. Sajnos sem az evolúciós elmélet képviselői, sem az ellenzői nem tudnak lépni saját korlátaik mögül, miközben saját igazukat, felfogásukat hangoztatva nem gondolkodnak átfogó elvekben.

A vita abból származik, hogy a teremtést és az evolúciót élesen szembeállítják, mint amelyek kizárják egymást. Arra viszont nem gondolnak, hogy a két fogalom nem egymást kizáró, hanem **egymást kölcsönösen kiegészítő ellentét**: komplementer fogalom. Egy folyamat két oldala, mert a teremtés szellemi – gondolati – szinten kezdődik – a cél és a hozzávezető program megalkotásával, míg annak megvalósulása már a téridőben lezajló folyamatokhoz kötött. A tapasztalat szerint ugyan is mindig a program-terv (életcsíra) az elsődleges, s ebből fejlődik ki az élő szervezet.

Megemlítem, hogy nem ez az első eset a tudomány történetében, mikor a kutatók egy folyamat két végét vizsgálva ellenkező követ-

keztetésre jutottak. Ilyen elkéseredett vita folyt az élettani tudomány hőskorában Warburg és Wieland között. A biológiai energiatermelést vizsgálva Warburg az oxidációt emelte ki, míg Wieland a hidrogénaktiválásnak tulajdonított meghatározó szerepet. Az elfajult vitának akkor lett vége, amikor kiderült, hogy mindkét folyamat ugyanannak a folyamatnak a két vége, és mindkét jelenség fontos szerepet játszik az energia felszabadításában. A két egymást kizárni látszó ellentét végül is szintézisben fonódott össze, és előrevitte tudományos ismereteinket. Nos, magasabb távlatból nézve a teremtés- és evolúcióelméletet, a helyzet ma is ehhez hasonló, azzal a különbséggel, hogy ez a vita már érinti a tudomány alapvető szemléletét is.

Az evolúciót nem lehet tagadni, hiszen ez minden élő szervezet általános ismérve; az emberi test is egyetlen sejtéből fejlődött ki. Nos, a problémát nem annyira az evolúció ténye jelenti, hanem inkább annak tudományos magyarázata: az, hogy az evolúciót nem lehet pusztán az anyag törvényeivel és a véletlennel magyarázni, csak az élet törvényeivel.

Az alapvető kérdés tehát *nem az, hogy evolúció létezik-e vagy sem – nyilvánvalóan létezik –*, hanem *az, hogy létrejöhet-e a biológiai evolúció az anyagelvű felfogás alapján,*

pusztán az anyag törvényei szerint, illetve mi a biológiai evolúció racionális magyarázata?

Ha következetesen alkalmazzuk a biológiában megismert elveket, fel kell tételezni, hogy ha a földi ökoszisztéma is egy élő Egység – GAIA (Lovelock, URL) léteznie kell egy programtervnek, amit a tudomány még nem ismer. Többek között a Föld körüli hálók léte és az élő DNS-sel modulált lézerfény genetikus információkat közvetítő hatása szolgálhatna erre további magyarázatul. Ezek lehetőségeire előző cikkemben (Jókay, 2003) már felhívtam ugyan a figyelmet, de az nem kapott széles nyilvánosságot.

Anélkül, hogy a részletekbe túlságosan belemennénk, vizsgáljuk meg az elvi összefüggéseket, a részletek ugyanis nem mondhatnak ellene a fő elveknek.

A vita kulcspontja: összeállhat-e egy sejt/szervezet genetikus törvénye pusztán az anyag törvényei szerint – véletlenszerű módon? Mivel ezt a valószínűségszámítások eleve zárják, ez a lehetőség elvethető (Jáki, 2003; Tóth, 2004). Minden józanul gondolkodó ember számára azonban bizarrnak tűnhet a tudósoknak az a kijelentése, hogy az evolúció pusztán a véletlen műve. Erre Jacques Monod, a Nobel-díjas biológus kijelentését szokták idézni, aki a mutációk véletlenszerű megjelenésére alapozva a következő kijelentéseket tette: „Az élet és kultúra evolúciója „óriási lotójáték”, „a természet rulettje”, csak „véletlen jelenség” és így tovább (további idézeteket lásd Goldsmith, 1998).

A véletlen azonban túlnyomóan negatív hatású, s a ritka pozitív mutációk csak a fajok környezethez való jobb alkalmazkodását teszik lehetővé. A problémát a vertikális evolúció magyarázata jelenti, az egysejtűtől az emberig gyökeresen új tulajdonságok megjelenésével. Nem lehet tehát megkerülni a szellemi be-

avatkozás – teremtés – lehetőségét. Az életelen anyag erre nem képes. Az élet tehát semmiképpen nem keletkezhetett spontán az anyagból, csak külső szellemi beavatkozás útján. Ez ma már világossá vált azon kutatók előtt is, akik az életet Földön kívüli eredetűnek tartják (Arrhenius, Crick), vagy a sumér szövegek szerint az, hogy az emberi testet magasabb szellemi intelligenciák teremtették meg (Sitchin, 2002).

Ha a részletektől eltekintünk, a gondolkodó természettudós azonban maga is rájőhet arra, hogy az élet törvényei nem lehetnek anyagi természetűek és eredetűek, és nem véletlenszerűen álltak elő. Ez már a 19. században is világos volt azon tudósok előtt, akik megvetették a modern biológia alapjait (Tóth, 2004). Ezt fejezte ki a *vis vitalis* tudományos elmélete, amit később félreértelmeztek annak ellenére, hogy ennek elvi lényegét a modern tudomány a genetikus törvény felfedezésével már fényesen igazolta (Jókay, 2003), de a névváltoztatással elfedte a köztük levő lényegi azonosságot. A lényeg az, hogy az élet törvényei hatásukban minőségileg különböznek az anyag törvényeitől, ezért meg kell őket különböztetni (lásd később).

Nem lehet arra sem hivatkozni, hogy a teremtés nem tudományos fogalom. Hiszen a teremtés tervezéssel kezdődik, ami minden tudományos munka alapja, s ennek eredményeként állnak elő az új elméletek és felfedezések. A tudomány anyagelví felfogása azonban fel sem tételezi az embernél magasabb szellemi intelligenciák létezését, amire a valóság oly gyakran hivatkoznak. Az ilyeneket mesének vagy emberi kitalációnak tartják, ami idegen a tudományos gondolkodástól, és ezért nem is foglalkoznak vele.

Jóllehet a természettudomány csak a látható és fizikailag is vizsgálható dolgokkal

foglalkozik, nem nélkülözheti a helyes filozófiai szemléletet, amelynek keretében értelmezi a jelenségeket. Nos, éppen ott van a bökkenő, hogy a tudományos elméletek a tudomány anyagelví szemléletéhez kénytelenek igazodni (egyébként nem tekinthetők tudományosnak), de a valóság egy szűk részletéből nem lehet értelmezni az egészet. Ez csak holisztikus módon valósítható meg.

A világot és az életet csak filozófiai szinten lehet megérteni és magyarázni, a rész tudományok és mindazoknak a tényeknek és hitelveknek szintézisében, amit ismerünk. Így kapcsolódhat egymáshoz tudomány és vallás (teológia) és a kettő közti kapcsolatot a filozófia teremti meg. Ez nem idegen a tudományos gondolkodástól sem, hiszen a tudományos elméletek is egyfajta hitelveket jelenítenek meg, melyek nem bizonyított tényeken alapulnak. Ha elfogadjuk az emberi – tudományos elméletek jogosságát világunk értelmezésében, miért zárjuk ki éppen az isteni kijelentéseket ebből az értelmezésből. Persze ilyenkor azzal érvelnek, hogy a Szentírás nem tudományos forrás. Ez így is van, de (legalábbis nem zárható ki, hogy) igaz és valós elveket hirdet. Mi a fontosabb? A tudományosság látszata vagy az igazság kiderítése? A tudomány egy eszköz az igazság kiderítésére, amiben az emberi elmének kitüntetett szerepe van. Szeretni kell ezért a tudományt, amennyiben az igazság kiderítését és nem annak elleplezését szolgálja. Vagyis szeretni a tudományt, de jobban szeretni az igazságot. Az igazság pedig csak racionális lehet, amiben nem lehetnek logikai bakugrások és ellentmondások.

A tudomány a tapasztalható tényeket vizsgálva alkotta meg evolúciós elméletét. Ennek ellentmondásai abból származnak, hogy materialista szemléletéből kifolyólag kizárta a szellemi eredetű teremtés lehetőségét, ami

viszont programterveket tételez fel. Hiszen minden emberi alkotás is szellemi szinten kezdődik – a számítógép vagy az űrhajó sem a véletlenek szerencsés találkozásából állt össze, hanem a kreatív emberi szellem beavatkozása útján. Nincs vita afelől sem, hogy minden élet programterveken alapul (életcsíra). **Filozófikusan és tudományosan gondolkodva semmilyen élő egység nem fejlődhet ki ilyen előzetes programterv nélkül!** Ezen alapul az intelligens tervezettség tudományos elmélete is (<http://www.ertem.hu/dvd.html>). Ahelyett, hogy számos filozófiai írásra hivatkoznánk, tekintsük át a fontosabb elveket:

Természetfilozófiai érvek

A szellem és az anyag közti minőségi különbségek már ösidők óta ismertek, és a filozófusok feltették a kérdést: Melyik az elsődleges? Ez a filozófia kulcskérdése. Míg a materialista világmagyarázatok az anyagból és annak törvényeiből próbálják levezetni a világot és az életet, addig a szellemi világfelfogás a Szellemből indul ki. E két felfogás közti harc napjainkban is tart. Nézzük meg ezért, hogy a tudomány eredményeiből milyen következtetések adódnak, ha a tényeket és fogalmakat racionálisan és elvileg értelmezzük – a szellemi felfogás alapján.

Kiindulási alapelv: Az univerzum egységes – szellemi eredetű és ugyanazok az elvek érvényesek minden szinten, csak a megjelenési formákban és tökéletességi fokukban vannak eltérések.

Néhány alapvető tétel összefoglaló vázlata

A. – Természetfilozófiai érvek – Spontán evolúció vagy teremtés? Az energiaátalakulások fő iránya

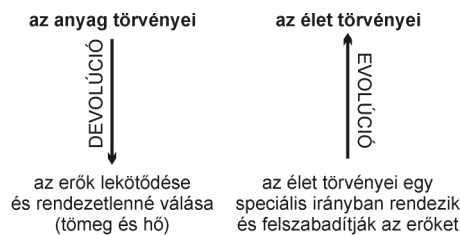
A világmagyarázatok *punctum saliens*: az energiaátalakulások fő iránya. Az energiának

két fő típusa van: a mozgási-erő/energia és a tömeg-energia. Az energiaátalakulások során mindig több mozgási-erő kötődik le tömegi formákba, mint fordítva, miközben a rendezetlenség nő (hőmozgás-entrópia-elv). Az ősrobbanás után a fényből váltak ki a tömegi formák és nem fordítva.

A lényegi különbség a mozgási- és a tömeg-energia között, hogy a tömeg-energiát először fel kell szabadítani ahhoz, hogy munkavégzésre alkalmas ható erő (mozgási-erő) legyen, és ez köztudottan nem mindig lehetséges. Tudományos és mindennapos tapasztalat, hogy az energiaátalakulások fő iránya a devolúció felé tart = egy devolúciós folyamat, miközben az erők lekötődnek, és rendezetlenné válnak, vagyis tömeg és hő keletkezik. A dimenzióbeli szintek így energetikailag jól jellemezhetők a mozgási-erő és a tömeg (= lekötött-erő) viszonyával, amelyet minőségi energiaszintnek (MESZ) nevezek. Röviden: MESZ = mozgási-erő/lekötött-erő (tömeg-energia) vagy erő/energia.

Az anyagelvű világmagyarázat sarkalatos elvi ellentmondása

Az anyagelvű magyarázat az életet és a szellemet az anyag törvényeiből próbálja levezetni, arra redukálni (redukcionista szemlélet), és ebből származnak ellentmondásai. Az ellentmondások gyökere, hogy két ellentétes irányú folyamatot azonos okokra vezet vissza, amikor az evolúciót az anyag törvényeiből értelmezi, holott azt éppen annak ellenkezője, a devolúció jellemzi. Pedig már jórészt a 19. században ismertté vált, hogy az energiaátalakulások fő iránya az erők rendezetlenségéhez (hő), illetve lekötődéséhez (tömeg) vezet = a devolúció irányába: egyirányú folyamat. Az anyagi lét törvényei nem az élet, hanem a bomlás: a halál irányában hatnak!

1. ábra • Az élet törvényei hatásaiban ellentétesek az anyag törvényeivel, ami kizárja az élet anyagi eredetét.

Az élet törvényei viszont éppen ellenkezőleg: növelik az anyagi erők és létformák rendezettségét (szervezetek), felhalmozzák és felszabadítják az erőket/energiákat és az anyagcsere révén kétirányúak: az evolúciót szolgálják. Az élő és élettelen közti fő különbség tehát az élet törvényeiben keresendő! Ez a *vis vitalis*, amely az erők irányát szabja meg. Az erő ui. vektor jellegű fogalom.

Úgyszintén minőségi különbség van a (én-) tudat és az élet általános fogalma között. Ezek alapján tehát egy hierarchikus tagozódás létezik, amelynek csúcán a tudat (szellem) áll: élettelen anyag < élő anyag (test) < lélek < élő szellem (tudat, kreatív elme)

Az élet létezése önmagában is bizonyítja a Szellem elsődlegességét, mert az élet törvényeit először meg kellett teremteni, és tervezésre, törvényalkotásra egyedül a Szellem képes.

Nem szorul bővebb magyarázatra, hogy a halált éppen az élő egység szervezett rendjének felbomlása okozza, amelyben a természettörvények dominálnak. A természettörvények így hatásaikban ellentétesek az élet törvényeivel. Az élet törvényeinek funkciója éppen az, hogy egy magasabb szintről rendezze, és összhangba hozza az egységet alkotó elemeket egy speciális cél érdekében. Ez a hatás a természettörvények célszerű koordinálásán alapul, és nem lehet attól független.

Így a földi élet keletkezése és evolúciója egyértelműen a Szellem teremtő munkáját és egyben a Szellem elsődlegességét tükrözi, hiszen az élet nem az anyag, hanem a Szellem elválaszthatatlan ismérve.¹ Mivel a Szellem élet, a teremtés is csak az élet törvényei szerint történhetett. Ezek szerint az univerzum is egy gigantikus élő egység különböző szintekkel, amelyben devolúciós és evolúciós folyamatok egyaránt előfordulnak (építő és bontó anyagcsere). Az energiaátalakulások fő irányával összhangban a magassintű fény-erőkből váltak ki a tömegi formák (lekötött-erők), vagyis a fizikai világ keletkezését egy devolúciós folyamat előzte meg, amit követett a rendeződés, majd a földi élet evolúciója.

Ellentmondások, félrevezető következtetések az Einstein-képletből (Tóth, 2004):

Megtévesztő ezért az Einstein-képletből – $E = mc^2$ – mechanikusan levezetett tömeg-energia ekvivalencia elve = tömegmegmaradás törvénye, ami azt jelenti, hogy minden energia tömeg. Ez viszont teljes képtelenség, hiszen a mozgás nem lehet tömeg! Ezt a „törvényt” materialista filozófusok felhasználták a világ anyagi természetének és eredetének tudományos igazolására. A tételt maguk a fizikusok cáfolják, mikor azt mondják, hogy a fénynek nincs nyugalmi tömege. Hiszen az anyag–anti-anyag (elektron–pozitron) egyesüléskor keletkezett fény mozgási energiája épp a tömeg rovasára keletkezik! Bár ez minden fizikus előtt nyilvánvaló, a „törvénye” ma is része a fizikai szakkönyveknek! (Jókay, 2003).

¹ Lásd Jn: 1.; 1–18; 5.; 26; Itt bővebb magyarázatra szorulna a tudat kettőssége: az ember tudata valóban az agyműködés terméke. Létezik azonban az embernek egy halhatatlan felsőbbrendű éntudata is a fizikainál magasabb szinten, amit már tudományos módszerekkel is igazoltak, lásd később.

Metafizikai – téridő-feletti dimenzió:

A téridő feletti (nélküli) kölcsönhatások létezése nemcsak következett a húszas évek kvantummechanikai elméletéből, de ma már bizonyított ténynek is számít (Einstein–Podolsky–Rosen-kísérlet és a vákuumenergia felfedezése). Ez a megállapítás egyben a metafizikai dimenzió létezését tudományosan is alátámasztja. Az analogikus elv alapján a közvetítő közeg fényforma lehet, és mivel nincs impulzustömege sem, ez lehet az elsődleges energiaforma a téridő feletti dimenzióban, amiből minden más energiafajta származhat. Ez az abszolút (mozgási-) erők szintje és nevezhetnénk szellemi fénynek is, ami tér és idő nélkül fogja át az univerzumot – a metafizikai (szellemi) dimenzióban. A fizika kvantum erőternek nevezi.

Az univerzum különböző szinteken való vertikális tagozódása (2. ábra)

Az energiaátalakulás fő irányából következik az univerzum vertikális tagozódása. A standard modell szerint az ősrobbanás után a fizikai világ minden létformája a legmagasabb MESZ-ű fényből vált ki, miközben tömegi formák keletkeztek (alternatív elmélet: a Hoyle–Narlikar-elmélet). Ebből kifolyólag a fizikai univerzumnak energetikailag két pólusa van: a felső szint a fizikai fény – az abszolút fizikai mozgás (aminek nincs nyugalmi tömege, csak impulzustömege), a téridő felső határa. A végpont: a fekete lyuk = az abszolút tömeg, amely a 0. dimenzió – egy pont felé tendál, és kizáródik ebből a téridős világból (salak). A két pólus között helyezkedik el a mi téridős világunk, ami a mozgó tömeg dimenziószintje. Az univerzumnak így különböző szintjei vannak, amelyek minőségi energiaszintben is eltérnek egymástól.

vetkezően *a jelenlegi tudományos evolúciós elmélet teljesen irracionális*, amikor az életet és az evolúciót az anyag törvényeire vezeti vissza, és nem tesz éles különbséget az anyag törvényei és az élet törvényei között (Tóth, 2004). A véletlenszerű mutációknak kétféle eredetük lehet: a mutációk túlnyomó része anyagi eredetű és negatív hatású, ami kislektálódik. A pozitív mutációk viszont felvésem szerint az élet magasabb szintjeiről öltenek testet, és az alkalmazkodást, a fejlődést szolgálják.

A 3. számú természetfilozófiai érv abból adódik, hogy minden élő egységnek saját belső törvényei vannak (például a genetikai kód) a megfelelő (testi, lelki és szellemi) szinteken kódolva, amelyek **egyvezményes jelrendszer** útján közvetítődnek az egység elemeihez. **A kódok és jelek nem az élettelen anyag eleve meglévő tulajdonságai!** A lényeg ugyanis **a jelek jelentéstartalmában** van, amit a szellem határoz meg, és az elvileg bármilyen lehet. **A jelek és kódok információt hordoznak: szellemi természetűek és eredetűek** – az elemek egymáshoz való viszonyát (tér-időbeli rendjét) határozzák meg. Így a genetikai törvény (programterv) hihetetlen mennyiségű szellemi tartalmat hordoz anyagi hordozóhoz kötve (számítógép analógia). Döntő tehát az élet genetikai programterve, ami az előretérvezés jele – **előre elrendelés** – **predesztináció**. Ilyen terv pedig az élet minden szintjén megtalálható. A szentírásai jövendölések, próféciák már kész tervek tételeznek fel. Az emberiség szellemi fejlődését is előre megtervezett szakaszok határozzák meg, amelyek bele vannak írva kódolt, rejtett formában a kozmikus rendszer elemeibe. Ez viszont azt bizonyítja, hogy az emberiség szellemi fejlődésének programterve már létezett a Naprendszer kialakulása előtt, és nem a véletlen folytán

keletkezett! **Következésképpen mind a természettörvények, mind pedig az élet törvényei a teremtés és a Szellem elsődlegessége mellett szólnak.**

4. számú természetfilozófiai érv: A földi ökoszisztéma is egy élő Egység (GAIA). Ha így van, úgy az analogikus elvek alapján ebből az következik, hogy lennie kell egy programtervnek, amely tartalmazza a célt (az ember megjelenését is) és a hozzávezető utat már a teremtés kezdetén, míg a terv megvalósulása csak fokozatosan – a tér-időben lezajló folyamatokban mehetett végbe. Ezért vettem fel egy olyan magyarázat lehetőségét, hogy a biológia evolúció programterve a Föld körüli (elektromágneses) hálóba van beírva, és az élő DNS-sel modulált lézertény genetikai információkat közvetítő hatása szolgálhatna erre további magyarázattal (Jókay, 2003).

5. számú természetfilozófiai érv: A materialista tudomány a szellemi funkciókat és a tudatot kizárólag anyagi eredetűnek tartja, és az agy működésével hozza kapcsolatba. (Metzinger, 2003). Újabban a klinikai halálból visszatértek tudományos vizsgálata során viszont már bizonyították a következőt: annak ellenére, hogy teljesen leállt a szív működése, és megszűntek az agyi funkciók (EKG-, EEG-alapján), a páciens emlékezett a testen kívüli állapotában érzékelt eseményekre, miután a klinikai halálból újra visszatért. Ez önmagában is azt jelenti, hogy nem az agyi funkciók játszottak ebben szerepet. A tudósok következtetése: **az elme nem azonos az agyi funkciókkal.** Erről a BBC is beszámolt angol, holland és amerikai tudósok vizsgálata alapján (Reality TV: *Halálom napja* – 2006. 04. 4–28.). Ez csak úgy értelmezhető, hogy **az embernek kettős tudata** van: az agyi funkciókhoz kapcsolódó emberi éntudata mellett létezik egy halhatatlan **felsőbbrendű éntudata**

is, ami metafizikai természetű és a fizikainál magasabb energiaszinten létezik.

6. számú természetfilozófiai érv: a paranormális jelenségek egész sora, melyeket a hivatalos természettudomány ignorál, és ezzel megsejtíti a Claude Bernard-féle elveket.

A materialista tudomány tagadja az embernél magasabb szellemi Intelligenciák létezését, ezért őket számításba sem veheti. Következésképpen **szemléleti váltásra** is lenne szükség a tudományos gondolkodásban is, hiszen ma már nem tagadható, hogy **az élet és a szellem (elme) a fizikai anyagtól függetlenül is létezhet.** Nem szólva arról, hogy a parapszichológia tudományos irányzatán kívül az ismeretterjesztő tévécsatornák (Spektrum, Discovery, National Geographic, Reality TV) már számos olyan paranormális jelenségről számolnak be, melyek a szellemvilág létezését kétségkívül bizonyítják, és nem értelmezhetőek pusztán az anyagelvű szemlélet alapján. Semmilyen fejlődést és az életet nem lehet magyarázni pusztán az anyag törvényeivel, mert az anyag törvényei egy devolúciós folyamatot eredményeznek. Az élet pedig fejlődés – evolúció, ha csak arra gondolunk, hogy az ember százezer milliárd sejtje is egyetlen sejtből fejlődött ki, miközben megjelent benne a szellem, aki az éntudatot hordozza. **Az ember ugyanis nem más, mint testet öltött szellem.** A test így csak egy eszköze a halhatatlan szellemi magnak, hogy megnyil-

vánulhasson ebben a fizikai világban. **Következésképp nem az ember teste, hanem a kreatív szelleme az, ami a lényegét alkotja. A materialista természettudomány ezt a viszonyt cseréli fel, s ebből származnak ellentmondásai.** Arra következtet, hogy „*a Homo sapiens az állatvilág tagja. Az emberi képességek nem minőségileg, csak megnyilvánulásukban különböznek azoktól, amelyek a magasabb rendű állatokban megtalálhatók. A gondolatok, érzelmek, vágyak és remények gazdag emberi repertoárja elektrokémiai agyi folyamatok eredményének látszik és nem egy elvonatkoztatott léleknek, mely műszerek által felismerhetetlenül működik*” (Deklaráció, 1998). A Biblia viszont azt mondja: „*istenek vagytok*” (Jn 10.: 34).

Nem csoda, ha sokan egy alternatív magyarázatot is keresnek. A tudománynak ez a szemléleti módja főleg a 20. században vált uralkodóvá, mert a 19. században a tudósok többsége és a tudományos elméletek teljesen más felfogást képviseltek. Gondoljunk azokra a tudósokra, akik megvetették a modern biológia alapjait. Mindezeket részletesebben is kifejtettem egy nagyobb terjedelmű műben, ami *Az Élet misztériuma* címmel már kapható a könyvesboltokban (Jókay, 2008).

Kulcsszavak: *kreacionizmus, biológiai evolúció, materializmus, természetfilozófia, szellemi világfelfogás, intelligens tervezettség, az élet törvényei, természettörvények*

HIVATKOZÁSOK

- Deklaráció (1998): Természet Világa. 4.
 Goldsmith, Edward (1998): A véletlenszerűség kultusza és a teleológia tabujai. Természet Világa. 9.
 Jáki Szaniszló (2003): *Egy elme világa*. Kairosz, Bp.
 Jókay István (2003): Természettudomány, filozófia és keresztény világfelfogás: a tények és fogalmak értelmezése. Debreceni Szemle. 2.
 Jókay István (2008): *Az Élet misztériuma – Természet- és*

- vallásfilozófiai elvek és elmélkedések az anyagtól Istenig. Egy egységes világgép vázlata a természettudomány, a vallások és a filozófia tükrében.* A szerző kiadása, Bp.
 Lovelock, J: *GAIA* <http://www.ecolo.org/lovelock/>
 Metzinger, Thomas (2003): *Being/No One. The Self-Model Theory of Subjectivity*. MIT Press, Cambridge MA
 Sitchin, Zecharia (2002): *A 12. bolygó*. Édesvíz, Bp.
 Tóth Tibor (2004): *Tudomány, bit, világmagyarázat*. Focus, Budapest